Repertoriũ Jo. de turre cre. ſup toto decreto.

Repertoriũ aureum: ⁊ ſingulare

ſuper cõmentariis in totum Decretũ reuerẽdi in chriſto patris dñi Joãnis de turre cremata ordi-nis fratrũ pdicatorũ: Sabineñ epi: ac ſacroſctẽ Romane eccleſie pſbyteri cardinalis meritiſſimi tituli ſctẽ Marie trans Tyberim: vulgo dicti ſcti Sixti: Juris pontificij: ac ſacre Theologie inter-pretis acutiſſimi: omnes materias: et ſingulares ſentẽtias: maxime deciſiuas queſtiões: q̃ in diuer-ſis locis cõtinentur: ⁊ ſingulas ꝯcluſiones cõpre-hendens: maxime ante capitula: et paragraphos cõtentas: ſm ordinẽ alphabeti fabrefactum.

Num. 49. Cap. 1 num. 30

1a
2904

Cum gratia et priuilegio.

Repertoriū ſingulariū materiarū Jo. de turre crema. ſup decreto.

¶ Perutilis ac neceſſarius index: ſiue repertorium: ſuper cōmentariis eximii iuris pontificii: ac ſacroſancte theologie interpretis acutiſſimi: domini Joannis de turre cremata: ordinis fratrum predicatorum: ſabinēſis epiſcopi: ac ſacroſancte romane eccleſie presbyteri cardinalis meritiſſimi tituli ſancte Marie trās Tyberim vulgo dicti cardinalis ſancti Sixti: feliciter incipitur.

¶ De litera A.

Aron an peccauerit in conflatione vituli. in. c. ecōtra. diſtin. l. nume. 2. folio. 184.

Abbas an debeat illico dare licentiā monacho petenti illam vt tranſeat ad aliquam arctiorem religionem. in. c. epiſcopus. diſtin. lxxi. nu. 2. fo. 229.

Abbas an poſſit ꝓhibere monachis ne confiteantur epiſcopo vel eius penitētiario. in. c. qui reſiſtit. xi. q. iii. nu. 7. fol. 199.

Abbas electus per negligētiam epiſcopi nondū benedictus an poſſit dare minores ordines. in. c. i. di. lxix. nu. 4. fo. 226.

Abbas eligendus eſt per cōuentum de ꝓpria cōgregatione ſi idoneum habeāt. in. c. quā ſit. xviii. q. ii. nu. i. fo. 69.

Abbas in quibus caſibus ſimonie poſſit diſpenſare. i. q̄ō. v. in ſumma. numero. 8. fol. 48.

Abbas inuitatus ad aliud monaſterium an poſſit conferre minores ordines. in. c. i. diſt. lxix. nu. 9. fo. 226.

Et quid ſi non eſſet inuitatus. ibidem. numero. 10.

Abbas non appellatur ad ſynodum ſine rationabili cauſa. in. c. epiſcopus. diſt. xviii. nu. 1. fo. 73.

Abbas non conſecratur niſi cum ordinatur in ſacerdotem. in. c. alienationes. xii. q. ii. nu. 1. fo. 219.

Abbas non debet dare licentiā ſine conſenſu fratrum. in. c. ſtatuimus. xix. q. iii. nume. 2. fo. 73.

Abbas non ſeruans eccleſiam indēnem an debeat excōicari. in. c. abbatibus. xii. q. ii. nu. i. fo. 219.

Abbas poteſt diſpenſare in illis: que non eſſentialiter nectuntur regule monachali. in. c. carnem. de conſe. diſt. v. nu. 5. fo. 164.

Abbas poteſt eſſe ꝛ non eſſe presbyter. in. c. i. diſt. lxix. nu. 14. fo. 226.

Abbas poteſt renuntiare abbatie de licentia epiſcopi ſi aſſit cauſa. in. c. abbas. xviii. q. ii. nu. 1. fo. 69.

Abbas qui poteſt canonicum irregularem facere ſacerdotem: nō poterit eum facere curatum. in. c. lector. diſt. xxxiiii. nu. 14. fo. 143.

Abbas qui poteſt dare tonſuram: et qui non: et quibus. in. c. clerici. el. i. diſtinc. xxiii. nu. 10. fo. 105.

Abbas quicūq̄ non habet aliquam poteſtatem de iure diſpenſandi cū bigamo. in. c. lector. di. xxxiiii. nu. 12. fo. 143.

Et quid ſi habeat priuilegium. ibidem. nu. 13.

Abbas ſi licentiauerit aliquem ſimpliciter: ꝛ ille ſimpliciter renūtiat: an valeat talis renuntiatio. in. c. i. xix. q. iii. nu. 10. fo. 73.

Abbas ſi recipit aliquem monachum ſine conſenſu fratrū an valeat talis receptio. in. c. cōgregatio. xvi. q. vii. nu. 1. fo. 58.

Abbas ſimplex ſi dat coronam monachalem alicui nouitio: ꝛ ille nō ꝓfeſſus exeat an talis ſit dicendus clericus. in. c. i. diſt. lxix. numero. 13. folio. 226.

Abbates an poſſint ordinare exorciſtas: vel acolytos. in. c. i. diſtin. lxix. nume. 15. fo. 226.

Abbates debent intereſſe concilijs. in. c. conuenientibus. i. q̄ō. vii. nu. 2. folio. 51.

Abbates etiam non benedicti dū tamen ſint confirmati poſſunt excōmunicare. in. c. nemo. ii. q. i. nu. 6. fo. 59.

Abbates habentes priuilegium ꝙ poſſint vti inſignijs epiſcopalibus an poſſint eis vti extra monaſterium. in. c. i. diſtinc. lxix. numero. 7. et. 8. folio. 226.

Abbates omnes an poſſint conferre lectoratum. in. c. i. diſtin. lxix. nu. 1. et. 2. folio. 226.

Abbates: prepoſiti: magiſtri ordinum: priores: prouinciales: ſeu miniſtri necnon ſacerdotes parochiales: non poſſunt ordinarie facere indulgentias. in. §. item in leuitico. de peni. di. i. nu. 40. fol. 40.

Abbates quibus manus impoſitio facta eſt: an poſſint conferre omnes minores ordines. in. c. i. diſt. lxix. nu. 3. fo. 226.

Et an alibi ꝙ in monaſterio ſuo. ibidem. nu. 5.

Et an alijs ꝙ monachis ſuis. ibidem. nu. 6.

Abbatiſſa in clauſtro vel in capitulo vel in choro poteſt docere monachas ꝛ conuerſas: et etiam ꝯuerſos: ꝛ eis predicare. in. c. mulier. diſt. xxiii. nu. 2. fo. 106.

Abbatiſſa qualis etatis debeat eſſe. in. c. iuuenculas. xx. q. i. numero. 1. folio. 76.

Abbatiſſa ſi non poteſt prouidere monialibus: quis eis prouidebit. in. c. ad reatum. diſt. xxxi. nu. 1. fo. 145.

Abbatiſſe non habent poteſtatē ſuper moniales ſuas excōicando eas. in. c. verbum dei. de peni. diſt. i. nu. 10. fo. 19.

Abeſſe dicitur qui eſt in ortis. in. c. biduum. ii. q̄ō. vi. numero. 5. folio. 85.

Abeſſe intelligitur qui non eſt in loco vbi petitur. in. c. biduum. ii. q. vi. numero. 6. fo. 85.

Abſens ꝯtumax an condēnabitur pro ſola ꝯtumacia ꝛ de crimine: aut de crimine tm̄. in. c. decernimus. iii. q. ix. nu. 1. fo. 119.

Abſens ex iuſta cauſa an teneatur mittere procuratorē reſponſurum noīe abſentis. in. c. i. v. q. iii. nu. 2. fo. 130.

Abſens per contumaciā interpretatione iuris habetur pro cōuicto. in. c. i. ii. q. i. nu. 6. fo. 55.

Abſens ſi venerit in ſecūdo menſe ꝛ non probat iuſtum impedimentū: an puniatur de contumacia. in. c. i. iiii. q. v. nu. 2. fol. 129.

Abſenti cauſa ſtudij vel peregrinationis an debeat imputari. in. c. ſi quis in clero. vii. q. i. nu. 3. fo. 149.

Abſentans ſe fouet iniuſtā cauſam. in. c. chriſtianus. xi. q. i. nu. 2. fo. 172.

Ablatum poteſt eſſe in quadruplici differētia. in. c. i. xiiii. q. vi. nu. 12. fo. 25.

Ablutio peccatorum eſt effectus exterioris baptiſmi. in. c. niſi valere. de conſe. diſt. iiii. nu. 3. fo. 125.

Abolitio deſcendit ab aboleo aboleſco: ꝛ qd dicatur. in. §. preuaricationem. ii. q. iii. nu. 1. fo. 72.

Abolitio eſt triplex. in. c. prohibetur. ii. q. i. nu. 11. fol. 61.

Abolitio quid dicatur. in. c. prohibetur. ii. q. i. nu. 10. fo. 61.

Abraham an fuerit mentitus dicēdo Saram ſororē ſuam. in. c. queritur. xxii. q. ii. nu. 1. fol. 90.

Abraham an fuerit mētitus dicendo pueris ſuis ſedete hic cū aſino ꝛc. in. c. abraham. xxii. q. ii. nu. 4. fo. 89.

Abraham preter ſaram habuit agar ancillam vxorem. in. §. concubina. diſtin. xxxiiii. nu. 2. fol. 140.

Abraham ꝙ imolaret filium ſuū an potuit cadere ſub ꝓcepto diuino. in. c. non enim. xxii. q. ii. nu. 1. fo. 89.

Et an tenebatur tali precepto obedire. ibidem. nu. 5. fo. 90.

Abrenuntiatio propriarū facultatum pōt dupliciter ꝯſyderare. i. c. chri. xii. q. i. nu. 3. fo. 213.

Abſcindens ſibi virilia cauſa infirmitatis: an poſſit ordinari. in. c. hi qui. diſt. lv. nu. 1. fo. 202.

Abſcondere dr̄ dupliciter. in. c. ſecūda tabula. de peni. di. i. nu. 3. fol. 30.

Abſolutio ab excōicatione dicitur ſnīa. in. c. ſi quis a ꝓprio. xi. q. iii. nu. 3. fo. 184.

Abſolutio ab excōicatione an poſſit peti per ꝓcuratorē in abſentia. in. c. cū aliquis. xi. q. iii. nu. 2. fo. 201. tenet ꝙ ſic. ibidem. nu. 3. et. 4.

Abſolutio prelati dicitur vera qn̄ cōſonat iuſtitie diuine. in. c. tūc vera. xi. q. iii. nu. 1. fo. 194.

Abſolutio ſpecialis an ſit neceſſaria poſt ſolutionē cū aliquis ſuſpēditur quouſq̄ ſatiſfaciat. in. c. presbyter. ii. q. iiii. nu. 1. fol. 74.

Et quid ſi ſuſpenſio ſiat ad tempus. ibidem. nu. 2.

Abſolutionem non meretur niſi penitens. in. c. dānationis. xxiii. q. ii. nu. 1. fo. 132.

Abſtinere a carnib⁹ an ſit laudabilius: ꝙ a potu vini. in. c. de eſu. de cōſe. diſt. iii. nu. 1. fo. 87.

Abſtinere an debeamus pro nunc a ſanguine ꝛ a carne idolo immolata: ac ſuffocata. in. c. ſi quis carnem. diſt. xxx. nu. 1. fol. 125. Tenet ꝙ non ibidem. nu. 2.

Abſtinendum an ſit magis a quāto: ꝙ a quali. in. c. non dico. de conſe. diſt. v. nu. 1. fo. 161.

Abſtinendum eſt a licitis ſi eorum occaſione timetur perueniri ad illicita. in. c. legitur. di. lxxxi. nu. 1. fo. 245.

Abſtinendum eſt a vini immoderata potatione propter multa. in. c. inxurioſa. di. xxxv. nu. 1. fol. 145.

Abſtinendum eſt non ſolum a malis: ſed ab omni ſpecie mali. in. c. emēdari. i. q. i. nu. 4. fo. 29.

A lacticinijs abſtinēdum eſt in quadrageſima ſicut a carnibus. in. c. denique ſacerdotes. di. iiii. nu. 2. fol. 30.

Abſtinens ab aliquo quod poteſt fieri bono ꝛ malo animo debet cogi ad illud: ꝛ poſtea ſi vult abſtineat. in. c. ſi quis presbyter. diſtinc. xxx. nu. 3. fol. 126.

Abſtinentia a carnibus onlo: ꝛ lacticinijs an conuenienter interdicatur ieiunantibus. in. c. non oportet. de conſecra. diſtin. iii. nume. 1. fo. 86. Tenet ꝙ ſic. ibidem. nu. 2.

Abſtinentia ordinatur ad continentiam. in. c. ſi quis eorum. diſtin. xxx. numero. 1. fo. 124.

Accedere ad ſacramentum eucharistie cum cōſcientia peccati mortalis: an ſit grauiſſimum omnium peccatorum. in. c. qui ſcelerate. de conſe. diſt. ii. nu. 6. fol. 35.

Accedere ꝙ nullus poſſit ſine culpa ad dominicum corpus: niſi prius bona conſcientia confortatus an ſit verum. in. §. dolendum. de peni.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

Uſus conſuetudo vel multitudo non excuſat a crimine:in.c.re perium.j.q.j.nume.1.fo.5.
Uſus rõnis nõ req̃rit̃ ad ſuſceptionē minoꝝ ordinum de neceſſitate ſacramenti:in.c.ſubdiaconus.diſtin.lxxvj.nume.2.fol.236
Req̃rit̃ tñ ad ſuſceptionē ſacroꝝ adminus:ibidē.nume.3.fo.ſeq.
Et ad ſuſceptionē dignitatis epiſcopalis:ibidem.nume.4
Uſura an cõmittatur ĩ ſolo cõtractu mutui:in.c.ſi feneraueris.xiiij.q.iij.nume.1.fol.15
Uſura an cõmittatur in ſola pecunia:in.c.putant.xiiij.q.iij.nu.1.fol.16
Uſura an cõmittatur ſi aliquis reddit rez pro tanto:quãtum aſcendit ꝑtiũ ꝛ vſura:in.c.j.xiiij.q.iij.nume.3.fol.16
Uſura an ſit rapina:in.c.ſi quis vſurã.xiiij.q.iiij.nu.1.fo.20
Uſura an ſit recipere aliq̃d vltra ſortē pro pecunia mutuata.xiiij.q.iij.in ſumma.nume.1.fo.15.Tenet q᷑ ſic:ibidē.nume.4
Uſura centeſima que dicatur:in.c.j.di.xlvij.nume.2.fol.175
Uſura ex ſolo conſenſu cogitationis non punitur in foro exteriori : in c.j.diſt.xlvij.nume.5.fol.175
Uſura nõ cõmittit̃ niſi in ꝯtu mutui:vel inquãtum alius contractus participat contractui mutui:in.c.j.xiiij.qõ.iij.nume.2.fol.15
Uſura vnde dicatur.xiiij.q.iij.in ſumma.nume.2.fol.15
Que ſit eius diffinitio:ibidem.nume.3
Uſurã accipere pro pecunia accõmodata an ſit ſemper peccatum mortale.xiiij.q.iiij.in ſumma.nume.1.fol.17
Uſuraz accipere pro pecunia mutuata an ſit contra ius naturale.xiiij.q.iiij.in ſumma.nume.3.fol.17
Uſure an poſſint repeti coram iudice ſeculari:in capitulo quid dicam.xiiij.q.iiij.nume.5.fol.21
Uſuras accipere ab hoſtibus an ſit licitum:in.c.ab illo.xiiij.queſtione iiij.nume.1.fol.21
Uſurarius an peccet magis q̃ fur aut raptor:in.c.quid dicam.xiiij.q.iiij.nume.3.fol.21
Uſurarij manifeſti prohibētur ſepeliri in cemiterio:in capitulo nullus xiij.q.ij.nume.10.fol.6
Ut coniunctio eſt conſecutiua:in capitulo benedictio.prima.q.prima.nume.1.fol.5
Ut dictio q᷑ ſit ꝯſecutiua:in.c.cõſuluit.diſtin.lxxiiij.nu.3.fol.231
Ut dictio tenetur conſecutiue:in.§.verũ.vj.q.j.nume.2.fol.136
Uti angelo demonum an ſit peccatuz:in capitulo nec mirũ.xxvj.q.v.nume.4.fol.158
Uti large quid dicatur:in.c.ponderet.diſt.l.nume.6.fol.185
Uti legibus imperialibus in eccleſiaſticis negotijs põt intelligi dupliciter:in.c.ſi in adiutoriũ.diſt.x.nume.3.fol.45
Utile per inutile vitiatur : in.c.ſi ad ſcripturas.diſtinctione.ix.nume.3.folio.42
Utile non vitiatur p inutile:in.c.turbat acumē.di.xxxvij.nu.1.fol.152.
Et in.c.ſi non.de conſe.diſtin.iiij.nume.12.fol.134
Utilius eccleſie ſemper debemus facere:in capitulo decernimus . xvj.queſtione.vij.nume.2.fol.57
Utiliora eccleſie ſemper ſunt reſpiciēda:in capitulo hoc ius porrectũ.x.q.ij.nume.3.fol.173
Utilitas cõmunis an ſemper ſit preferēda priuate:in capitulo ſcias frater.vij.q.j.nume.1.fol.150
Utilitas ꝛ neceſſitas iam referuntur ad diuerſa:in capitulo preterea.diſt.iiij.nume.6.fol.27
Utilitas multiplex cõſurgit in eccleſia ex hereſibus:in.§.ideo diuina.xxiiij.q.iij.nume.3.fol.148
Utilitas que dicitur ex hereſibus eſt multiplex:in capitulo ſaluator.j.q.iij.nume.4.fol.43
Utilitas triplex ex eleemoſyna:in.c.nõ ſatis.diſt.lxxxvi.nu.17.fo.256
Utilitate eccle tã epi q̃ alij clerici inferiores pñt trãſire de vna eccleſia ad aliã de authoritate ſuperiorisz:in.c.eps.vij.q.j.nume.1.fol.150
Utilitates tres ſequuntur ex confeſſione circũſtantiarum:de peniten.diſtin.v.in ſumma.nume.12.fol.84
Uxor adultera an poſſit repellere virũ ab accuſatione poſt penitentiam:in.c.j.xxxij.q.vj.nume.2.fol.195
Uxor aliq̃ñ dicitur membrũ:aliquãdo pars corporis viri:in.c.ſunt qui dicunt.xxvij.q.ij.nume.6.fol.168
Uxor an peccet obediendo viro ſuo:ſi ille prohibeat:qõ prius cõceſſerat:in.c.manifeſtũ.xxxiij.q.v.nume.4.fol.207
Uxor an poſſit alium viruz ducere facto diuortio.xxxij.queſtione.vij.in ſumma.nume.9.fol.195
Uxor an poſſit emittere votum ſine conſenſu viri:ꝛ vir ſine conſenſu vxoris:in.c.j.xvij.q.j.nume.9.fol.60
Uxor an poſſit ſe alteri in ancillaz vendere contradicente marito:in.c.perlatum.xxix.q.ij.nume.3.fol.176
Uxor an poſſit aliquid dare vel eleemoſynam facere ſine cõſenſu viri:in.c.quod deo.xxxiij.q.v.nume.5.fol.207
Uxor an redigatur in ſeruitutem viro facto ſeruo:in capitulo perlatũ.xxix.q.ij.nume.4.fo.176
Uxor an teneatur ſequi virum ſuum peregrinantem:in.c.ſi qo.xxxiij.q.j.nume.1.fol.209
Uxor ducta cauſa incontinentie eſt dicenda vera vxor.xxxij.queſtio.ij.in ſumma.nume.1.fol.187
Uxor ꝛ maritus in accuſatione adulterij iudicantur nõ ad imparia:in c.crimen.xxxij.q.j.nume.1.fol.186
Uxor nõ eſt dimittēda propter ſuſpicionē fornicatõis:niſi fuerit ſuſpicio ꝓbata:in.c.dixit dñs.xxxij.q.j.nume.1.fol.185
Uxor nõ eſt ducēda ſine publicis nuptijs:i.c.nullus.xxx.q.v.n.1.f.180
Uxor põt aliqua vota abſtinētie facere:ꝛ obſeruare ꝑter voluntatē viri in.c.manifeſtum.xxxiij.q.v.nume.3.fol.207
Uxor non poteſt eſſe in monaſterio vel tranſire ſine cõſenſu mariti:in c.multorum.xxvij.q.ij.nume.1.fol.168
Uxor ꝓmoti ad ſacros ordines vel religionē ꝓfeſſi an poſſit poſt mortem ꝓmoti aut ꝓfeſſi ꝯbere:in.c.ſeriatim.di.xxxij.nume.6.fol.137.
Uxor quare potius dimittat̃ pro fornicatione q̃ pro alio crimine:in.c.chriſtiana religio.xxxij.q.v.nume.2.fol.195
Uxor que cũ conſenſu viri emiſit votũ:ſi poſtea vir ꝓhibeat:an debeat obedire viro:in.c.j.xvij.q.j.nume.10.fol.60
Uxor ſi cõmiſit adulterium:ꝛ tandē egit penitentiaz:ꝛ vir recõciliauit eam ſibi:ꝛ ceſſit iuri qõ habebat in dimittendo eam:tandē vir adulteratur:ꝛ accuſatur ab vxore:an vir poſſit obijcere vxori primũ adulterium:in.c.j.xxxij.q.vj.nume.4.fol.195
Uxor ſi recedit a viro propter odiũ an vir teneatur preſtare cautionē:in.c.de benedicto.xxxij.q.j.nume.3.fol.185
Uxorē adulteraz an liceat occidere:in capitulo interfectores.xxxiij.q.ſecunda.nume.1.fol.201
Uxorē alterius ſolicitãs vel interpellans vt ſecum coeat:vel ei nubat:etiam ſi effectus non ſequatur punitur:in.c.ſolicitatores.de peni.diſtin.j.nume.1.fol.8.
Uxorem fornicariam dimittere an ſit in precepto:in capitulo apoſtolus.xxxij.q.vij.nume.2.fol.196
Uxorem propriam an liceat alicui dimittere propria authoritate:ſiue ſine iudicio eccleſie:in.c.j.xxxiij.q.ij.nume.1.fol.201
Qõ non niſi in quatuor caſibus:ibidem.nume.2
Uxorem propriam fornicariam an quis poſſit dimittere ꝓpria authoritate.xxxij.q.vij.in ſumma.nume.8.fol.195
Uxores an veniant puniende pro delictis maritoꝝ:in capitulo ſi qs.vj.q.j.nume.4.fol.139
Uxores plures habere an ſit contra legem nature:in capitulo dixit ſara.xxxij.q.iiij.nume.1.fol.190
Et an aliquando fuerit licitum:ibidem.nume.6.fol.ſequen.
Et an nunc liceat:ibidem.nume.8
Uxores quare nõ poſſint accuſare maritos de adulterio coram iudice ſeculari:in.c.publico.xxxij.q.j.nume.3.fol.186
Uxorum vſus quare conceſſus eſt ſacerdotibus veteris legis:ꝛ non ſacerdotibus noui teſtamenti:in.c.tenere.diſt.xxxj.nu.1.fol.127
Uxoricidium an impediat matrimonium:in.c.interfectores.xxxiij.q.ij.nume.4.fol.202

Œ De litera.X.

Xenodocium quid dicatur:in capitulo ſi qui presbyteri.prima.q.vij.nume.3.fol.50

Œ De litera.Z.

5 **Zelus** dicitur inuidia:ꝛ amor:in.§.contra.prima.q.quarta.nume.2.fol.45
Zelus quid dicatur:in.§.hoc aũt.ij.q.iiij.nume.1.fol.77
Zelus laudatur propter intentionem:in capitulo ſane.el.j.xxiiij.q.ij.nume.1.fol.132
Zelus vindicte contra malos eſt laudabilis:in capitulo legi.xxiij.queſtione.viij.nume.1.fol.121

FINIS.

Œ Finitur repertorium ſuper cõmentarijs in totum Decretũ Reuerendi in Chriſto patris dñi Joãnis de Turre Cremata Tituli ſcti Sixti.Quod Joãnes de Jonuelle dictus Piſton.Lugduni a Romano calculo Anno dñi.1520.Menſe Februario imprimebat.

Regiſtrum.

a b c d e f g. Œ Omnes ſunt quaterniones excepto g terniones.

Cõmentaria reuerendi in chriſto

patris domini Joannis de turre cremata ordinis fratrum predicatorũ: Sabinenſis epiſcopi: ac ſacroſancte Romane eccleſie preſbyteri Cardinalis meritiſſimi tituli ſancte Marie trans Tyberim: vulgo dicti ſancti Sixti: Juris pontificij: ac ſacre Theologie Interpretis acutiſſimi: ſuper tractatu de Penitentia: haud ſine exactiſſimo labore recognita per Juris vtriuſqꝫ famoſiſſimũ profeſſorem dñm Nicolaum boherium: regium conſiliariũ: et ſenatus burdegalenſis preſidem: qui additiones edidit: et ſummaria añ capitula: et paragraphos apponi curauit.

Cum gratia et priuilegio.

¶ Reverendi in chriſto patris domini Joānis de Turre cre‑
mata: ordinis fratrum predicatorum Sabinenſis epiſcopi: ac
ſacroſancte Romane eccleſie preſbyteri Cardinalis. Tituli ſan‑
cte Marie trans Tyberim: vulgo dicti cardinalis ſancti Si‑
xti Commentaria ſuper tractatum de Penitentia dñi Gra‑
tiani feliciter incipiuntur.

Anctiſſimo ac beatiſſimo ac clemētiſſimo
patri: ⁊ dño domino Nico‑
lao ſancte ⁊ univerſalis ec‑
cleſie pape quinto. Humi‑
lis atq; devot⁹. S. ſue ſer‑
uus Jo. de turre cremata:
ſancte Romane eccleſie: et
ſancte Marie trāſtyberim
preſbyter cardinalis ſancti
Sixti: vulgariter nuncupa‑
tus ſeipſum humili cōmen‑
datione premiſſa ad pedum oſcula beatorum. ¶ Gravitſſimis
egritudinibus meis pater beatiſſime Nicolae (quibus ſupe‑
rioribus temporibus magno cū periculo laboraveram) ce‑
leſti diſpēſatione attenuatis: cū tantū bone valetudinis inef‑
fabili omnipotentis dei clemētia manus me adeptum eſſe co‑
gnoſcerem: vt ad ſtudia ipſa mea remeare poſſem: ne tā effluē‑
tis pietatis gratie viderer ingratus: opus a me ſuper decre‑
tum incepti conceſſa temporis opportunitate ad ipſius glo‑
riam (a quo ſalus ipſa mea vires ingeniiq; valeſcūt) ſtudijs
meis merito eſſe proſequendū putavi. abſoluto igitur ſupe‑
riori tēpore pro ingenij mei exigua facultate tractatū de con
ſecratione eiuſdē immortalis dei pietatis amplitudine confi‑
ſus: aggreſſus ſum tractatū de penitentia: ſeptem diſtinctio‑
nibus diſtributū. Quiſq; tractatus tria pro rerum contentarum
diffinibiliū varietate que maxime theologici redolent facul‑
tatem: ⁊ pro ſententiarū circa materias cōtentas varia anti‑
quorum cōtroverſia: perſpicaciſſimo ſue interpretationis ar‑
tifice atq; exploratore theologo indiget: nec ſatis eſſe ad in‑
terpretandum quivis peritus iuriſperitus videtur. Has ergo
prefati tractatus de penitentia explanationes multa vigilia‑
rum mearū laſſitudine elaboratas: pro viribus mediocribus
meis divina opitulante clementia iam abſolutas. S. tue qui
nō modo auctoritate ſummi apicis: ſed ⁊ ſapientia etiā om‑
nium ſcientiarum acumine fulgeſcis: videndas corrigendaſq; ſup‑
pliciter trado: nihil in eiſdem irrevocabili mente affirmans:
aut negans: niſi quatenus apſtlica ſedes q̄ fidei magiſtra eſt: ⁊
in qua tu digniſſime preſides: amplectendū reiciendumq; do‑
cet: ⁊ iubet. ¶ Digneris itaq; p tua in me atq; in ceteros ſo‑
lita humanitate: hos mee ſenectutis labores benigne ſuſcipere
et ſi aliquando ab alijs hec talia (qui me ſciētia ⁊ doctrina pre
ſtantiores ſunt) multo accuratius: multoq; ornatius explica‑
buntur pro mea tamen in ſanctitatē tuā antiqua devotione:
amoreq; ſingulari ea nō parvifacias: nihil ob eaſdem res ter‑
reni queſtus aut emolumenti a te expectans ero: vt ipſi vero
remuneratori omnium laborum honorū immortali deo tuis
ſanctis orationibus commendatus fiam. Cui honor ⁊ gloria
in ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Procemium.

1 ¶ Penitentie virtus quadrupliciter commendatur.
2 Prudentia ſerpentis que ſit.
3 Jacob interpretatur ſupplantator: ⁊ quid ſignet.
4 Penitentia ſex habet gradus.
5 Libanus interpretatur candor: ⁊ quid ſignet.
6 Damaſcus interpretatur potus ſanguinis: ⁊ quid ſignet.

Aſus tuus ſicut turris libani: que reſpi‑
cit contra damaſcū. can. vij.
Conſyderantibus nobis di‑
ligenter que prolixo tracta‑
tu de virtute penitentie ele‑
gāter in hac parte magiſter
Gratianus proſequit aptiſ‑
ſime nobis viſus eſt huic lo‑
co convenire illud Cantic.
vij. qḋ premiſimus videlz.
a Naſus tuus ⁊c. ¶ In quibus verbis vt penitētie virtus[a] (de
qua in hac parte agitur) videtur quadrupliciter cōmendari.

¶ Primo vt clariſſima celſitudine nobilitatis ibi: cum dicit
Naſus tuus. ¶ Scdo vt eminentiſſima altitudine dignitatis
ibi: cū dicit turris. ¶ Tertio vt gratiſſima amplitudine utili‑
tatis ibi: cū dicit libani. ¶ Quarto in glorioſiſſima magnitu‑
dine triūphantis poteſtatis ibi: cū dicit que reſpicit cōtra da‑
maſcum. ¶ Cōmendatur in primis penitentie virtus vt cla‑
riſſima celſitudine nobilitatis. cū dicitur naſus tuus. per na‑
ſum enim (per quē vt dicit glo. odor vel fetor diſcernitur) di‑
ſcretionis virtus cuius diffinitio (vt inquit Auguſtinus) in
appetēdis bonis ⁊ vitandis malis explicari ſolet: ſive ipſa ſa‑
pientia quā Socrates etiam in diſcretione bonorum a malis
maxime cōſiſtere eſſe dicit optime deſignat. ¶ Hanc quippe
tanq̄ ductricē: comitem inſeparabilem habet virtus peniten‑
tie: niſi quia illi divine ſapientie ſive diſcretiōis radius illuxe‑
rit oſtendendo q̄ vilis quamq; perículoſus ſit ſtatus peccati.
Hiere. xxxi. poſtq̄ oſtendiſti me mihi: percuſſi femur meum:
et egi penitentiā. i. poſtq̄ irradiatione tue ſapientie oſtendiſti
me mihi. i. q̄ vilis eſſem peccatorū ſordibus immerſus: q̄ tene‑
broſus: ⁊ cecus a bono incōmutabili averſus: ⁊ q̄ta dānatio‑
ne dignus in offenſa creatoris mei temerarius ⁊ preſumptuo‑
ſus percuſſi femur meū erubeſcens ⁊ egi penitentiā. vnde Au‑
guſtinus libro confeſſionū valde ad propoſitū loquens ſic ad
deum ait. Reverberaſti infirmitatem aſpectus mei irradians
in me vehementer: ⁊ contremui horrore pariter ⁊ amore ⁊ in‑
veni me longe eſſe in regione diſſimilitudinis. Et poſt. quid
eſt ergo quod interlucet mihi: ⁊ percutit cor meum ſine leſio‑
ne: ⁊ inhorreſco pariter ⁊ inardeſco. Sapientia eſt que inter‑
lucet mihi diſcutiens nubilum mentis mee. hec Augu. Quo‑
circa dicit Ecle. i. qui addit ſcientiam: addit ⁊ dolorē glo. cō‑
triſtatur merore ſ[illegible] deum ꝑpter delictum ſuū: ꝑpter qḋ bea‑
tus Bernardus de ſapientia vera loquens optime ꝑpoſitum
noſtrum cōfirmans inquit. Sapientia cordis eſt in penitudi‑
ne peccatorū preteritorū: in cōtemptu preſentiū: in deſyderio
futurorū premiorū. Inveniſti plane ſapientiā: ſi prioris vite pec‑
cata defleas: ſi huius ſeculi deſyderia parvipendas: ſi eternam
beatitudinē toto deſyderio concupiſcas. Inveniſti ſapientiam
ſi tibi horū ſingula ſapiunt: prout ſunt ⁊ hec quidē amara: et
omnino fugienda iſta caduca ⁊ trāſitoria contēnanda: illa pe‑
ro vt perfecta bona totis appetenda deſyderijs. hec Bernar‑
dus. Ad hanc pfecto ſapientiā ſive prudentiā videtur exhor‑
tari nos dñs cū ait Matth. x. Eſtote prudentes ſicut ſerpen‑
2 tes ⁊c. Prudentia vero ſerpētis[b] iuxta beatū Augu. hec eſſe
b inter alia dignoſcit: q̄ cū putredine ſe gravatū ſenſerit: petra‑ b
rum ſciſſuras ingreditur. et anguſtia foraminis exuat vete‑
rem eius tunicā: ⁊ ſama ſuccedat. hanc ſane ſerpentis pruden‑
tiam penitentes imitantur cū putredine peccatorū gravatos
ſe cognoſcentes per arctum penitentie foramē ingredi cōten‑
dunt exuentes veterem hominē cū actibus ſuis depoſito: novū induāt
qui ſcdm deū creatus eſt in iuſtitia: ⁊ ſanctitate veritatis. ad
Ephe. iiij. Et hec de primo. ¶ Digimus ſcdo cōmēdari in ver‑
bis ꝑpoſitis virtutē penitentie vt eminentiſſima celſitudine
dignitatis: quia dicta eſt turris. Cōvenienter profecto peni‑
tentie virtus dicta eſt: ⁊ hoc duplici ratione. Primo q̄ aſcen‑
ſum nobis prebeat in celū. Hinc beatus Joannes baptiſta et
ſalvator exordiū ſue predicationis a penitentia ſumpſerūt di‑
centes. penitentiā agite: ⁊ appropinquabit regnum celorum.
matth. iij. per hoc dantes intelligi: neminē ad regnū celorum
poſſe pertingere: niſi primo per penitentiā deo curaverit ſa‑
tiſfacere. vnde recte penitentia figurari virtus videtur per ſca‑
lam: quam iacob vidiſſe legitur. Gē. xxviij. ſtantē ſuper ter‑
ram: cuius cacumē celum tangebat: ⁊ angelos dñi aſcenden‑
3 tes ⁊ deſcendentes per eam: ⁊ dñm innixū ſcale. Jacob qui
ſupplentator interpretatur: recte penitentem ſignat: qui ſive‑
re penitet vitia omni ſtudio ſuo ſupplantare curat. Dicit aūt
hec ſcala ſuper terram eſſe: quia vt eſt doctorū ſententia virt⁹
penitentie ſecundū actum quem nunc habet: nō niſi peregri‑
4 nantium eſt ſuper terram. Gradus ſex deſcribūtur in ea: ſci‑
licet contritio: confeſſio: ſatiſfactio: oratio: ieiunium: ⁊ eleemo‑
ſyna. de qbus ſcz in hoc opere david ait. Cacumen eius celū
tangere dicit: qui vt beatus Augu. teſtatur penitentia para‑
diſum reſerat. Et beatus Ambroſius in ſermone. gl. ⁊ habet
j. diſt. j. § alij. Econtra hoc idem teſtatur. d. Ecce nunc tēpus
acceptabile adeſt: in quo confeſſio a morte aīam liberat: con‑
feſſio aperit paradiſum: cōfeſſio ſpem ſalvandi tribuit dicun‑
tur angeli aſcendentes ⁊ deſcēdentes per eam: quia vt habet
Luce. xv. gaudiū eſt angelis ſuper vno peccatore penitentiā
agente. dicit aūt dñs innixus ſcale: q̄ſi paratus eſt labore pe‑
nitentie fatigatis preſtare virtutis auxiliū: ⁊ cōſummantib⁹
preſtare remunerationem. d. illud. Matth. xi. venite ad me
oēs qui laboratis: ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam vos. ¶ Se‑
cundus penitentie virtus turri cōparatur: q̄ angliſ ⁊ preſi‑

Penitētia qḋ ſit vide rex. i. c. hic j. diſt. iij. et guil. in. c. ec‑ ce nūc. in ſi. j. di. ij. ⁊ di. iij. § j. circa prin. ⁊ con‑ ſeq. ſz pe. de ancha. ſ repetitione c. poſtulaſti nuū. 22. de foro cōpet. et q̄ hodie oīs pnia eſt arbitraria idē ancha. in. c. ſi quis nu. 5. 6 fur. Et q̄ ſit ceu‑ ſenda vera idē in. c. qḋ qdā. nu. 2. de penitē. ⁊ remiſ. ⁊ an tāti valeat voluntaria quantū iu‑ iuncta vide gl. magnā in. c. ſi quid de ſen. exc.

Auguſtin⁹ Prudentia ſerpentis. Adde ſpe. in tit. de ad noc. § vij. verſic. item habeat.

Auguſtin⁹ Ambroſ⁹.

a ¶ Penitē‑ tie virtus.

intenſius: quia nõ retardatur affectus mole corporis: et etiam
quia terminus fruẽdi ſummo bono iam admiſiſſet: niſi aliqd
Albertus magnus. impediret: ideo de tardatione maxime dolent. Et vt addit Al
bertus magnus: q cum ſanitas vel iocunditas ſenſus in hac
vita nullam habeat comparationẽ ad ſummum bonu; quod
felicitat beatos nullam comparationẽ habebit abſẽtia dele
ctabilia i hac vita ad abſẽtia vel deferẽtia delectabile in alia
vita: et ideo triſtitia alterius vite incõparabiliter maior eſt: q
triſtitia aliqua in pñti vita. Hec Albertus. ¶ Quãtum vero
S. Thom. ad penam ſenſus probatur concluſio ſic rõne ſancti Thome
vbi. ſ. cum dolor non ſit leſio: ſed leſionis ſenſus: tanto magis
aliquis dolet de aliquo leſiuo: quãto magis eſt ſenſitiuum. vñ
leſiones q̃ fiunt in locis maxime ſenſibilibus ſunt maxime cau
ſantes dolorẽ: et quia totus ſenſus eſt ab anima: ideo ſi ipſam
animã aliquod leſiuu; agat de neceſſitate oportet q maxime
affligatur. q aũt anima ab igne corporali patiatur: hoc ad pñ
ſens ſupponimus: et iõ oportet q pena purgatorij q̃tũ ad pe
nam etiã ſenſus excedat omnem penam huius vite. Hic appa
Cõtra Hu gutionẽ. ret error Hugutionis qui dicit in apparatu ſuo ſup ṽbo hoc
excedit forte magiſter hoc dixit magis ad terrorẽ: q ad veri
tatẽ ſeu veritatis inſinuationem. ¶ Ad rationes in oppoſitũ
Ad primũ argumentũ. Ad primam rñdetur: q pena nõ iudicatur maior et minor ſm
leſiones vel paſſionẽ: ſed ſm paſſionis actum: ideo q̃uis ani
ma ſit minus paſſiua: q corpus. quia tamen eſt magis cogno
ſcitiua et ſenſitiua paſſionis: ideo maior eſt dolor eius etiam ſi
Ad ſcdm et tertium. ſit minor paſſio. ¶ Ad ſcdam reſpondetur negando ꝯñtiam.
Et ratio eſt: quia acerbitas illius pene non eſt tanta ex quãti
tate peccati: q̃tum ex diſpoſitione puniti. q: idẽ peccatu; gra
uius punitur ibi: q hic. ſicut ille qui eſt melioris cõplexionis
magis punitur eiſdem plagis: q alius: et tamen iudex vtriq
eaſdem plagas pro eiſdẽ culpis inferẽs iuſte facit. Et per hoc
patet ſolutio ad tertium. ¶ Ad quartum rñdetur negando
Ad q̃rtum Bonauen tura. aſſumptum quoniam. (vt rñdit dñs Bonauẽtura) ignis infer
ni q vrit et non cõſumit grauius punit q alius ignis q vtrũq
Exponit li teram. facit. [Studeat in penitentia venialia] et remittant ſine de eis
venia impetratur. [non tamẽ ſtatim ſanantur] ſcz quo ad re
miſſionem reatus. Pro quo notandum q in peccato mortali
ſunt ſcilʒ macula: et reatus: ſiue obligatio ad penam. cum ergo
deletur peccatũ mortale macula omnino deſinit: nec in aliud
trãſit: ſed reatus pene manet alteratus: qui prius erat ad mor
tem eternã. ſed modo eſt ad penam tẽporalem: et quo ad iſtam
dicitur non ſanatus: quia nõdu; abſolutus ab eo: oportet enĩ
ſoluere hic vel alibi. [oĩno moritur] ſine ſpe alicuius ſanitatis
in corpore et anima punietur eternaliter. pſ. Mors peccatoru; ps. xxxiij. d
peſſima: ſi ſemper viueret: ſemp peccaret. dicit Hugu. forte nõ
eſſet veru;. ſed ita preſumitur: ſed hoc eſt aliter intelligendum
verum enim dicit Aug. [Semp peccaret] dicit ſanctus Tho. S. Thom.
i. ſemper in peccato permaneret. quia de ſe non poſſet a pecca
to liberari: cum ſit ſpiritus vadens et nõ rediens. non q ſemp
actũ peccati exerceret. hec ſanctus Tho. cõcordat dñs Bona Bonauen tura.
uentura exponens ſic. [ſemp peccaret] i. in peccato perſeuera
ret. [operatur finẽ peccandi.] per mortẽ magna miſericordia
agitur cum impenitentibus vt ſubtrahantur ex hac vita citoꝰ
ne augentes peccata grauius venirent puniẽdi. [et ob hoc] ſ.
q: q̃diu viueret ſemp peccaret. i. in peccato perſeueraret [ſine
fine torquentur quia] aſſignat rationẽ quia talis ſemp in pec
cato permanẽs nunq ornatur virtute. cui reſpondet vt pmiũ
ipſa beatitudo. itẽ talis ſemp erit ſine caritate: que operit mul
titudinem peccatorum: et principale principium merendi eſt: et
p conſequens torquet ſine fine ſuperius in diſtinctione prima
huius circa. c. q autẽ olim peccandi. diſputauimus quõ in pe
nitẽtibus ex diuina iuſtitia debeaẽ pena eterna: ſʒ illud quod
ait iuſtiſſimus ſaluator noſter peccatoribus impenitentibus.
Mat. xxv. Ite maledicti in ignẽ eternum. ec. Cui ſaluatori no
ſtro ſit honor et gloria et gratiarũ actio in ſecula ſeculoꝝ. Amẽ.

FINIS.

¶ Explicit opus dñi Joannis de Turre cremata preſbyteri
Cardinalis tituli ſancte Marie trans Tyberim: ſancti Sixti
vulgariter nuncupati ordinis predicatoru;: ſuper tractatu de
Penitẽtia. Quod Lugduni Joãnes de Jonuelle dictus Pi
ſton menſe Decẽbri Anno dñi. Milleſimo quingenteſimo deci
monono imprimebat.

Regiſtrum.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm.
Omnes ſunt quaterniones excepto. Mm ternione.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA